

M. A. E.

A „MAGYARORSZÁGI ARTISTA EGYESÜLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE

E hivatalos közlöny megjelenik minden hó 1-én és 16-án. Minden feleletet óhajtó levélhez válaszbélyeg melléklendő. ::
:: TELEFON 28—75. ::

Felelős szerkesztő:
AALBACH JACQUES

Előfizetési díj tagoknak: egész évre 4.80 K, fél évre 2.40 K, negyedévre 1.20 K, havonként 40 fillér, nem tagoknak 50 ::
:: százalékkal drágább. ::

Az egyesület hivatalos helyisége és a M. A. E. szerkesztősége: VII., Akácfa-utca 11. sz. I. em. Hivatalos órák: d. u. 3—4.

Purifikálás.

Sok izben irtam már arról, miért olyan nehéz az artistaságot arra a magasabb nivóra emelni, amelyen kellene lennie és amelyen más kulturállamokban már régen van. Valamikor nálunk is másként volt. Jól emlékszem még arra az időre, mikor Magyarországon szerették és becsülték az artistát. Ezek az idők megváltoztak. Tartsunk egy kis szemlét az újabb nemzedék között és azonnal megtaláljuk a sülyedés számtalanokat, amelyek a komoly gondolkodásu, hivatásának élő artistákat is magukkal rántják a mélységbe.

Odáig jutottunk, hogy a rendőrség beavatkozására volt szükség, hogy ezeknek a tarthatatlan állapotoknak véget vessen. Egyrészt hálásak vagyunk ezért a rendőrségnek, másrészt szégyenkezve és mélabusan gondolunk arra, hogy ugyyszólván rendőri felügyelet alá kerültünk: — s ez szomorú, nemcsak ránk nézve, de az igazgatókra is. De őszintén szólva, — nem mindkét fél hibázható-e ezért?

Hadd soroljam itt fel néhány hibánkat, rossz tulajdonságunkat, melyek kiirtásával nagy léptekkel haladnánk szociális helyzetünk megjavulása felé.

Mindenekelőtt ki kell irtanunk a most divó modort, illetve modoratlaniságot. Sok kolléga abban tetszeleg magának, hogy olyan hangot üt meg kolléganőivel szemben, amely jobb emberek között egyáltalában nem szokásos. Nem gondol arra, hogy ezáltal nemcsak társnőit sérti meg, hanem más embereket is felbátorít ily hang használatára. Tehát nemcsak arra kellene kollégáinknak ügyelni, hogy a kolleganőkkel szemben hölgyeket megillető módon viselkedjenek, de arra is, hogy a közénk tolakodott idegeneket is erre szoktassák. El tehát a ripők modorral, mert a hölgyekkel való tiszteletteljes bánásmód által magunknak szerezzünk tiszteletet.

Elítélendő az a szokás is a nőket rögtön letegezni. Ki merne a privát életben egy hölgyet az első találko-

zásnál tegezni? Ez a rossz szokás annyira meghonosodott nálunk, hogy nemcsak a legtöbb kollega használja a „te” szót jogtalanul, de a varieték üzletvezetői és pincérei, — felbuzdulva a jó példán, — ugyancsak így cselekszenek. Természetesen ez a vendégek jelenlétében történik, kik ezáltal feljogosítva érzik magukat az artistanőkkel szintén ily hangon társalogni. Első sorban tehát ezt a kollega uraknak!

Az artistapályán mutatkozik legszembetűnőbben, mily igaz az, hogy a nő a gyöngye nemhez tartozik. Egy fiatal leány artistanő akar lenni. Egy karmesternél tanul, azután szerződés után néz. Talál is. Mennyire bámulatba ejti a tónus, mely ezekben a körökben uralkodik. Megrettenve akar visszavonulni, de addig gunyolják, keserítik, míg arra a meggyőződésre jut, — „a farkasokkal együtt kell üvölni.” — Most már megnyeri a kollegák tetszését, s hogy ezt meg is tartsa, tülzásokba esik, s végül annyira megszokja a durva, otromba beszédmodort, hogy már nem is veszi észre, mily ocsmány az. Az ilyen leány bármennyire tiszteséges is a gondolkodás módja, teljesen elvesztette minden szégyenérzetét és elveszti mindenki becsülését. Legtöbb esetben tovább megy a lejtős pályán és a vég gyakran tragikus. Ifjuság, szépség, humor elszáll, az életkedv kihál és a bűnnek ismét új áldozata van.

Első feladatunk tehát, minden erőnkkel azon lenni, hogy a körünkben szokásos durva hangot kiöljük és környezetünket finom udvarias tónushoz szoktassuk. A hölgyeknek lelkükre kötöm, ne engedjék meg mindenkinek a tegezést! Ébredjenek egyszer női voltak tudatára, ne bátorítsanak fel senkit merészebb viselkedésre, bárki legyen is az! Az a hölgy, aki ezt nem teszi meg, nem ezt tüzi ki magának feladatul, nem érdemli meg az artista nevet.

Azt fogják erre felelni, hogy a varieték személyzete között sok olyan nő van, akiknek semmi közük a művészethez és kihívó magaviseletükkel ezek az okai

mindennek. Van ebben némi igazság, de mégsem bocsájt-ható meg, hogy az „artistanők“ felveszik az ilyen nők hangját és modorát. Kerüljük az ilyen egyének társaságát, éreztessük velük, hogy nem tartjuk magunkkal egyenlőknek őket és vagy hozzáuk fogunk idomulni, vagy olyan kivételes helyzetbe kerülnek, hogy könnyű lesz a szecskát a buzától megkülönböztetni. Az ilyen existenciákat csak úgy lehetne kiirtani, ha a bajt gyökerestől oryosoljuk. Minő jögon kerülnek közénk az ilyen egyének, akiket sem tehetségük, sem intelligenciájuk nem jogosít fel erre a pályára?! Itt a hatóságoknak kellene szigorú felügyeletet gyakorolni, hogy alapos nagy-takarítást végezhessünk.

Manapság tánciskolák, varietéiskolák, sőt leg-ujabban már mozi-iskolák is, (melyek közül egynek sincsen hatósági engedélye), tömegestől szállítja az igen kérdéses anyagot. És honnan veszik ezek az iskolák növendékeiket? A legtöbb esetben az ugynevezett mesternő az utcán, színházban, vagy kávéházban (hiszen alkalom mindig akad) szólítja meg a leányt, a legrit-kább esetben jelentkezik ez önmaga. A mesternő természetesen aranyhegyeket ígér, a jövőt a legrózsásabb színekben festi s anyai jótanácsokkal látja el növendékét: ezek a tanácsok azonban nem anyai érzelmek szülöttei. A tanulás ideje alatt kávéházakba, varietékbe és éjjeli mulatókba látogatnak el, hol a leány csak-hamar megismerkedik egy finom urral, aki egy-kettőre maecenása lesz a leánynak s így tanítvány és mester anyagilag fedezve van. A tehetség mellékes. Ha a leánnyal egy-két nótát vagy táncot bemogaltatnak, akkor szerződötési célból elviszik egy igazgatóhoz, aki tudva, hogy mi módon teremnek az ilyen „művésznők“, nem a tudás, hanem a jelentkező külseje után ítélve, dönt. S most a gázsi! A rendőrség szabályrendelete szerint az artistanők legkisebb fizetése ma havi 150 korona. Ez igen szép haladás, melyért köszönettel tartozunk a hatóságoknak, mert azelőtt 30 korona és még kevesebb volt a fizetés. Eltekintve attól, hogy kételkedem a ren-delet pontos betartásában, — miszerint a szerződötött hölgyek megkapnák az előírt 150 korona gázsit, — nem ezt tartom a helyes módnak, amellyel a helyzeten segítene lehetne. Mert mi 150 korona? Kardalosnőnek sok, szólistanőnek kevés. És ez könnyen érthető. Egy kar-dalosnőnek ugyszólván semmi kiadása nincs, az igaz-gató lévén köteles az összes színpadi ruhákat szolgál-tatni (Cipő és harisnya kivételével.) Így tehát, úgy ahogy, de meg lehet élni ebből a gázsiból. Egy szólistanő azonban még a színpadi költségeit sem tudja ebből az összegből fedezni, hol van akkor még a megélhetés? De hiszen tudjuk, hogy igazi artistanő nem is megy szerződésbe ilyen gázsival. (A laikus azt mondhatja ugyan, hogy sok leány, aki iskolákat végzett és reggeltől estig dolgozik irodában, még ilyen fizetést sem kap

s mégis megél belőle.) Mit értenek azonban a mai vállalkozók a kardalosnő elnevezés alatt? A rendőrség az ugynevezett büffelányok létezését akarja megszüntetni, az igazgatók ellenben olyan dolgokat követelnek a „kardalosnőtől“, hogy lehetetlenség a gázsijából meg-élnie. A helyiségben estélyi ruhában köteles megjelenni, a fodrász, manikűr, a selyemharisnyák, elegáns cipő és minden apróságok rengeteg pénzbe kerülnek, azonkívül a ruhák az éjszakázástól s a parkettáncától hamar ron-gálódnak s csakhamar ujakkal kell őket pótolni. S mind-ezt 150 koronából! S mi még erkölcsösséget követelünk!?

Hadd boldoguljanak ezek a hölgyek a maguk módja szerint! Az igazi artistanő azonban ne keveredjék közéjük és ne tölje, hogy a direktor, üzletvezető és szeparépincér úgy bánjon vele, mint amazokkal: mert, ha egyszer szemet huny, másodszor már hiába fogja az őt megillető tiszteletet követelni. Nem akarunk arra a rideg álláspontra helyezkedni, hogy egy artistanő ne fogadja el egy vendég meghívását, de ennek tisztességes formában kell történnie és főként ne menjen olyan tár-saságba, ahol ártartisták is vannak. Mulasson, ahogy kedve tartja, de ne lépje túl azt a határt, melyet a „művészete“ szab neki. Így nemcsak a vendég, de egész környezete is művésznőnek s nem konzumhölgy-nek fogja tekinteni.

Ez néhány újmutatás a művésznő és álművésznő közti különbség éles meghatározására s nem volna nehéz az ilyen és hasonló szempontok pontos betartásával célunkat elérni. A férfiak kötelessége a kolleganőket nehéz helyzetükben tisztelettel és lovagiassággal segíteni és az artistanőkben keil, hogy felébredjen az önérzet. Érezzék át megszégyenítő helyzetüket, hogy az artista-nőben mindig csak a nőt és sohasem a hölgyet látják és igyekezzenek abból kiszabadulni. Az igazgatók ebbeli igyekezetünkben bizonyára segítségünkre lesznek, mert a tisztelet és becsülés által az artista csak nőhet a publikum szemében, amiből a direktoroknak is meglesz a haszna.

A „Magyarországi Artista Egyesület“ meghallgat min-den panaszt, segédkezet nyújt az akadályok legyőzésé-ben, védelmezi az arra szorultakat. Mindenki, akinek az artistaművészethez valami köze van, sorakozzék zászlónk mellé és egyesült erővel el kell és el is fogjuk célun-kat érni.

Aa.

Felhívás!

Felhívjuk mindazon artistanőket és artistákat, kik még nem tartoznak egyesületünk kötelékébe, hogy abba tagokul belépjenek, mert az egyesületet támogatni nemcsak kötelesség, hanem az a csekély tagdíj ellenében sokat nyújt.

A M. A. E. vezetősége.

Kivonat

A M. A. E. 1916 február hó 10-én tartott választmányi ülésének jegyzőkönyvéből.

Jelen voltak: Rott Sándor, elnök, Gyárfás Dezső I. alelnök, Szőke Szakáll II. alelnök, Aalbach Jacques ügyvezető titkár, Lénárd Béla segédtitkár, Szabó Sándor pénztáros, Roland Róbert ellenőr, Gerő József gazda, Ribner Miksa, Mack Zsiga számvizsgálók, Mach Lázár, Palotai Frigyes választmányi tagok.

Gyárfás Dezső alelnök megnyitja az ülést és konstatálja a határozatképességét. A jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése után, *Aalbach* ügyvezető titkár megteszi jelentését. Megemlíti, hogy az I. A. L. a „Programm“-ban közölte a Generalstabscommando rendeletét, miszerint artistának nem adnak Németországba utazási engedélyt. Bemutatja *Tábori Emil* számvizsgáló levelét, melyben az tisztségéről lemond. Sajnálattal veszik tudomásul. *Bodrogi József* és *Várady Artur* levelet irtak a harcterről, melyben megköszönik választmányi tagokká való megválasztásukat. (Éljenzés.) Az „Alhambra Cabaret“ igazgatója kérdést intézett az egyesülethez, vajjon helyesen járt-e el K. A. tagjával szemben, mivel szerződészegés miatt rögtön elbocsájtotta. A választmány kimondja, hogy ha a levélben foglaltak megfelelnek a valóságnak, úgy az igazgató helyesen járt el. 1567. sz. tag az egyesület felszólítására levélben közli, hogy továbbra is megmarad az artista pályán. Tudomásul veszik. A Nemzeti (Royal) Orfeum igazgatósága két ízben gyarapította az egyesület rokkant és segélyalapját, egyszer 3 korona más-szor 19 korona 50 fillér büntetéspénzekkel. Köszönettel tudomásul veszik.

597. sz. tag ellen feljelentés érkezett be, hogy K. város törvényszéke büncselekmény miatt börtönbüntetésre ítélte, mit ott ki is töltött. Az iroda felszólította, hogy igazolja magát. *Szőke Szakáll II.* alelnök felolvasta tag válaszát. A választmány az ügy elintézés végett az ügyvezető titkárnak adja át.

Aalbach ügyvezető titkár jelenti, hogy a hadikölcsön jegyzése nem 160.000, hanem 185.000 koronáról szól. Előterjeszti a bank elszámolását, mit a választmány tudomásul vesz. Titkár továbbá bejelenti, hogy nincs irodaszemélyzet. Könyvelőt keres, irodistanő ellenben nem kell, mert ő és *Lénárd* segédtitkár elvégzik az irodai teendőket s így havi 60 koronát takarítanak meg az egyesületnek. Jelenti, hogy a legutóbb eszközölt nagyobbszabású tagtöröléseknek már is megvan az eredménye, amennyiben több törölt tag már utánfizette hátralékos tagdíjat. 812. sz. tag 26 korona ára orvosi vényeket küldött be külföldről, azok kiegyenlítés kérve. A választmány elhatározza, hogy ezen számlákat nem honosítja, mivel ezek a tag feleségét illetik s az alapszabályok értelmében a Budapesten nem tartózkodó tag csak önmaga számára igényelhet orvost és gyógyszert.

A 191. számú, 1104. számú, 1444. számú, 468. számú, 337. számú, 1554. számú tagok tagdíj hátralékukra illetve kölcsönükre halasztást kértek. Megadatik.

Az 1600. számú tag szerződésbe való utazása céljából 50 korona kölcsönt kér. Titkos szavazás útján 6 igennel 4 nem ellenében megszavaztatott.

Az 1447. számú tag felesége segélyért folyamodott. Három gyermekével nyomorog a harctéren levő férje utáni hadsegélyből megélni nem tud.

Az ügyvezető titkár jelenti, hogy az asszonynak már két ízben utaltatott ki segély, de meggyőződött arról, hogy az illető tényleg szükséget szenved s indítványozza 20 korona segély kiutalását. Megadatik.

Aalbach ügyv. titkár indítványára elhatározza a választmány, hogy a választmánynak egy régebben hozott határozatát — a tagok kifüggesztését illetőleg — megsemmisíti.

Rendes tagul felvétetett Miss Sheba.

A *Tábori Emil* lemondása folytán megüresedett számvizsgálói állásra *Mach Lázárt* választják meg.

Aalbach ügyvezető titkár bejelenti a választmánynak, hogy jövő hó 3-án be kell vonulnia s indítványozza, hogy a választmány intézkedjék az ügyvezetés miatt.

Gyárfás I. alelnök szerint ez a személyváltozás veszélyeztetné az egyesület fennállását, amennyiben az ügyvezető titkár az egyedüli ember, aki kiváló tudásával és szakképzettségével előre tudja vinni az egyesület ügyeit, annál is inkább, mivel évek hosszú során át az ő kezében nyugodott az egyesület vezetése.

Rott elnök kijelenti, hogy az egyesület fenntartása annál is inkább veszélyeztetve van, minthogy úgy az egyik alelnök, mint az ellenőr és több választmányi tag szintén teljesít katonai szolgálatot és senkisé ismeri a hadbavonultak családjainak viszonyait úgy, mint az ügyvezető titkár és ezért indítványozza, hogy az egyesület forduljon kérvénnyel a M. K. Honvédelmi Minisztériumhoz az ügyvezető titkár felmentése tárgyában.

Szőke Szakáll II. alelnök hozzájárul az elnök indítványához azzal a megjegyzéssel, hogy mint munkakerő is nélkülözhetetlen az egyesületnek az ügyv. titkár, mert nemcsak az egyesület összes ügyeit intézi, hanem az egyesület hivatalos lapját is szerkeszti.

Roland és *Ribner* szintén támogatják az elnök indítványát, melyet a választmány egyhangulag elfogad.

Aalbach előterjeszti az orvosi ügyrendet. Felovassa az orvosok névsorát s jelenti, hogy az orvosok minden hónapban megkapják az orvos és gyógyszer használatára jogosult tagok listáját és kijelenti, hogy ez az ügy állandóan a legszigorubb ellenőrzés alatt fog állani.

A választmány kimondja, hogy a tagdíjfizetés elhalasztását minden három hónapban kell kérvényezni s abban az esetben, ha a halasztás megadatik, a kérvényező megmarad az egyesület tagjának, jogai azonban arra az időre felfüggesztetnek.

Több tárgy nem lévén, *Gyárfás I.* alelnök az ülést berekeszti. *Aalbach Jaques* ügyv. titkár.

H i r e k.

Az artistanők nem kapnak útlevelet. A háboru folyamán magyar artistanők különös előszeretettel szerződtek Bukarest és a többi román város mulatóhelyeihez. Budapesti artistanők ez idő szerint is olyan nagy számban tartózkodnak Románia területén, hogy a román kormány szükségtelennek tartja a tovább beözönlést. Erre való hivatkozással a román kormány megkérte a magyar hatóságokat, hogy — további intézkedéséig — ne állítsanak ki útlevelet artistanők és színésznők számára. Részünkről természetesen respektáltuk ezt a kérést s most artistanő nem kap útlevelet Romániába. Az artistanőknek hasonló nehézségeik vannak a Német-

országba való utazással is, mert a budapesti német főkonzulátus artistanőknek Németországba szóló utleveleiket nem láttamozza.

Fenti rendszabályból ismét látható, mily szigorúak a hatóságok a magyar énekesnőkkel szemben és már ezért is felhívjuk az olvasók figyelmét „Purifikálás“ c. vezércikkünkre, melynek tartalma gondos elolvasásra és megszívlelésre méltó. Tény, hogy nem az igazi magyar artistanő az, aki minket oly mélyre sülyesztett, hanem hivatásunk parazitái, akik közénk csempészték magukat s kiknek az „artistanő“ elnevezésre semmi jogosultságuk nincs.

Női-együttesek Bécsben. Mint értesülünk, a bécsi hatóságok megakadályozzák a női-együttesek működését. Így újabban a hadiállapotra való hivatkozással egy rendelet jött ki, mely szerint különösen a Práter területén és a Busch-cirkuszban tilos az ének-, tánc-, és katonai női-együttesek fellépte: női táncsoportok csakis akrobatikus táncokat produkálhatnak. Olyan táncszámokat, melyek a „magasabb táncművészet“-hez tartoznak, egyelőre nem sújt ez a rendelet.

A bécsi Ronacher elárverezése. A bécsi Ronacher épületének elárverezését, melynek január 15-én kellett volna megtörténie, elhalasztották. Az árverésnél igen sok pályázó és ugyancsak sok kíváncsi volt jelen. Az árverést azért nem lehetett megtartani, mert az épület becsülésében, mely 1.800.000 koronát tett ki, nem foglaltattak bent az épület berendezése és egyéb ingóságok. Az árverés kitűzése ellen fellebbezést nyújtottak be s ha ennek az illetékes bíróság helyt ad, úgy új terminust fognak kitűzni, — legkorábban áprilisban. A reflektánsok között van, mint halljuk, a berlini Ronacher, továbbá egy nagy bécsi építőcég. Az is hírlik, hogy a házból ismét varieté lesz, s ezzel kapcsolatban Waldmann Imrét, a Fővárosi Orfeum igazgatóját emlegetik, ki mint tudjuk, júniusban visszalép az orfeum vezetésétől.

Kitüntetés. Régi tagtársunk és kollégánk Blumau Károly, a kitűnő kómikus, szép kitüntetésben részesült. Ugyanis a Vöröskereszt egyesület a hadiékítményes Vöröskereszt bronz díszéremet adományozta neki. Szívvel gratulálunk neki a szép kitüntetéshez.

Könyöt A. cirkuszigazgató halála. Csütörtökön, január 27-én, d. e. 11 órakor temették el nagy részvét mellett a rákoskereszturi temetőben Könyöt Adolf cirkuszigazgatót. Az elhunyt régi, híres artista családnak volt a feje, amely család a „Könyöt Testvérek“ nagy utazócirkusz tulajdonosa. Könyöt körülbelül félszázad óta utazta be cirkuszával Magyarországot és Ausztriát s mindenütt ahol megfordult a legnagyobb örömmel üdvözölték. Lóidomításai mindig elsőrangúak voltak. Ámbár már vagy husz éve betegeskedett, mégis fáradhatatlanul dolgozott fiaival együtt, míg most a jótékony halál 72 éves korában megváltotta hosszas szenvedéseitől. Temetésén a M. A. E.-t Aalbach Jaques ügyvezető titkár, Mach Zsiga és Mach Lázár képviselték, akik szép koszorút helyeztek a ravatalra.

Sas Náci, a kedvelt dalszerző, ki egyideig mint felelős szerkesztő lapunk élén állott és azt igen előkelő módon vezette, katonai elfoglaltsága folytán kényszerítve volt a lap szerkesztésétől visszalépni, továbbra is számíthatunk azonban az ő igen becses közreműködésére.

Egyesületi hírek.

A taglisták szétküldése. Felkérjük tiszteit tagjainkat, hogy hátralékos tagdíjaikat annál is inkább befizetni sziveskedjenek, mert március hó elején szétküldjük a vidéki hatóságoknak tagjaink névsorát, melyben csak azon tagjaink foglaltatnak benn, kik tagdíjaikkal hátralékban nincsenek.

A lap előfizetése. Rendkívüli akadályok folytán egyesületi lapunk 1915. évben nem jelenhetett meg pontosan. Ez okból a választmány elhatározta, hogy az 1915. év előfizetési árának a felét az előfizetőknek elengedi. Tehát 4 kor. 80 fill. helyett csak 2 korona 40 fill. fizetendő.

Dacára annak, hogy a lap a háboru tartama alatt csak havonta egyszer fog megjelenni, előfizetési ára mégis 4 kor 80 fill., mert a lap előállítására, a nyomda és papíráremelés folytán, megrágult.

Azon előfizetők, akik az elmúlt esztendőben 4 kor, 80 fill.-t befizettek, az 1916. évre csak 2 kor. 40 fillért tartoznak előfizetni.

Erkölcsei kötelessége minden tagnak, a hivatalos lapra előfizetni és érdekünkben agitálni.

Orvosi ügyrend.

Figyelmeztetjük t. tagjainkat, hogy az egyesületi orvos urak minden hónapban megkapják azon tagok névjegyzékét, kik szabályaink szerint orvos és gyógyszer használatára jogosultak.

Orvos és gyógyszer használatára jogosult az a tag, aki tagdíját pontosan és legalább egy félhónapra előre kifizette. Minden tag köteles ezt az orvosnak igazolványával bizonyítani.

Kénytelenek vagyunk szabályaink ilyen szigorú betartására, mert a tagdíjak csak gyéren folynak be és leginkább a nemfizetők terhelik meg gyógyszerzámlánkat. A háboru folytán a gyógyszerek tetemesen drágultak, segélyalapjaink pedig annyira igénybe vannak véve, hogy a legnagyobb mértékben kell takarékoskodnunk. A tagdíjak pontos fizetése ma becsületbeli kötelessége minden tagnak.

A vezetőség nevében:

Aalbach Jaques,
ügyvezető titkár.

Orvosok névsora.

Dr. Braun Miksa, sebész és urologus, lakik VIII. József-körut 27. Telefon József 3—58.

Dr. Frank Géza, gyermekorvos, VI. Andrassy-ut 32. Telefon 151—04.

Dr. Hönig Adolf, szemész, VI. Teréz-körut 5. Telefon szám 51—51.

Dr. Kiricz Gyula, belgyógyász, VII. Erzsébet-körut 56. Telefon 69—56.

Dr. Kohn László, belgyógyász, V. ker., Sas-utca 4. Telefon 121—89.

Dr. Schäffer Ármán, belgyógyász, VIII. Kun-utca 4. szám. Telefon József 8—89.

Dr. Widder Bertalan, nőorvos sebész, VII. Rákóczi-ut 10.

Dr. Ziffer Hugo, fül, orr, torok és gégeorvos, IV. kerület, Károly-körut 4.

Dr. Nemenyi Honfi, fogorvos, VI. Nagymező-utca 7. Telefon 69—87

Grossmann Simon, fogász, VII. Erzsébet-körut 50. Tel. 86—50.